

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 430/2021
07.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Весне Субић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Косанчић, адвокат из ..., против тужене Карловачке Гимназије, Сремски Карловци, чији је пуномоћник Сања Карадаревић, адвокат из ... ради поништаја решења о престанку радног односа и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2500/20 од 13.10.2010. године, у седници одржаној дана 07.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2500/20 од 13.10.2010. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1666/2018 од 09.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за поништај решења тужене број .. од 09.07.2018. године, да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад на послове професора ..., да му исплати накнаду штете у виду изгубљене зараде за период од престанка радног односа до враћања на рад и да му исплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање који се обрачунавају по основу зараде као и за накнаду свих трошкова поступка колико буду износили, увећане за законску затезну камату рачунајући од дана извршности. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 115.700,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2500/20 од 13.10.2010. године, укинута је пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1666/18 од 09.07.2020. године у делу којим је одбијен захтев да суд обавезе тужену да тужиоца врати на рад на послове професора ... и у том делу тужба одбачена а у осталом жалба одбијена и наведена пресуда у преосталом делу потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац се налазио у радном односу код тужене на основу уговора о раду закљученог 04.05.2007. године којим је распоређен да обавља послове професора Решењем директора тужене број .. од 09.07.2018. године тужиоцу је престао радни однос због изречене дисциплинске мере престанка радног односа, зато што се дана 26.01.2018. године на шестом часу ... у учионици број .. код тужене на непримерени начин обратио ученицима ББ и ВВ тако што је ББ рекао: „да постоји једна ку.ва у разреду ти би рекла то нисам ја, што значи да си ти ку.ва“, да се професор окренуо ка ВВ и рекао: „ни ти ниси боља исто си то“, а ВВ је рекао: „Зашто се смејеш ништа ниси боља од ње“, а то је рекао после реченице упућене ББ која гласи: „Ако сад ја кажем вама да постоје две ку.ве у одељењу да ли би то одмах значило да сте то ви“, чиме је извршио повреду забране из члана 112. Закона о основама система образовања и васпитања под називом „повреда забране-забрана понашања која вређа углед, част и достојанство“. Ово је тужилац учинио критичном приликом на часу у поподневној смени који је започео у 17.50 и трајао до 18.35 када је излагао градиво приказивањем презентације које су правили сами ученици и напоменуо да постоје техничке грешке али да ученици на то да не треба да обраћају пажњу и да се за време презентације ученица ВВ окренула према ББ, и обе су се смејале уоченим грешкама, па је тужилац реаговао речима: „Ви сте сви неписмени“ а ученица ББ одговорила да није у реду да тако говори за све ученике, након чега се тужилац обратио користећи речи на које тужена указује у образложењу оспореног решења, повредивши на тај начин забрану из члана 112. Закона о основама система образовања и васпитања. Тужилац је против овог решења о престанку радног односа од 09.07.2018. године изјавио жалбу Школском одбору. О тој жалби овај орган тужене није одлучивао о чему је тужена и обавестила тужиоца. Након тога, дана 20.08.2018. године, директор тужене донео је решење о престанку радног односа тужиоцу са даном 20.08.2018. године због повреде забране из члана 112. наведеног Закона. Ово решење стављено је ван снаге по жалби тужиоца, решењем директора од 23.08.2018. године са образложењем да о поднетој жалби Школски одбор није одлучивао, па је решење број .. од 09.07.2018. године постало коначно и тужиоцу као запосленом по овом решењу престао радни однос.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени суд је правилно одбио тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења о престанку радног односа, јер је правилно утврдио да је тужилац одговоран за повреду забране из члана 112. Закона о основама система образовања и васпитања.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, прописано је да послодавац запосленом може отказати уговор о раду ако учини другу повреду радне обавезе утврђене општим актом, односно уговором о раду, док је одредбом члана 112. став 1.

Закон о основама система образовања и васпитања прописано да је забрањено свако понашање запосленог према детету, ученику и одраслом ... којим се вређа углед, част и достојанство. Дакле, наведеним посебним прописима регулишу се права обавезе и одговорности запослених у образовним и васпитним установама којима је забрањено свако понашање запосленог према детету, ученику и одраслом којим му вређа углед, част и достојанство личности, при чему када се има у виду да је тужилац обављао послове професора у гимназији да је његова професија везана за образовање и васпитање деце, исти је морао знати да је овако његово понашање недостојно у односу на ученике и да је супротно самој суштини педагошко-васпитно-образовног рада и да је оно забрањено, али и поред тога се ученицима обраћао на часу недопуштеним речима чиме је учинио повреду забране прописане чланом 112. Закона о основама система образовања и васпитања за које му је правилно изречена дисциплинска мера престанка радног односа.

По оцени Врховног касационог суда правилно нижестепени суд закључује да је у правилно спроведеном поступку несумњиво утврђено постојање одговорности тужиоца за повреде које су му стављене на терет и да је на основу правилно утврђених чињеница, тужилац својим понашањем критичном приликом остварио забрањену последицу упућујући ученицима тужене речи које вређају углед, част и достојанство па и овај суд налази да је оспорено решење о престанку радног односа тужиоцу правилно и на закону засновано.

У ревизији се понављају наводи који су истицани у жалби и који су били предмет правилне оцене другостепеног суда па како се њима не доводи у сумњу законитост и правилност нижестепене одлуке Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Правилна је и одлука у делу о трошковима и у том делу донета је правилном применом 154. и 155, а у вези члана 165. ЗПП.

Како је ревизија тужиоца одбијена то тужиоцу не припадају трошкови ревизијског поступка.

Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић